

නව මූස්ලිම්වරයෙකුට ප්‍රයෝග්නවත් සංක්ෂීප්තයක්

සැකසුම
මුහම්මද් අජ්-පුහ්‍රි

ج) جمعية الدعوة والارشاد وتنمية المجاليات بالريوة ، ١٤٤٥ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

الشهري ، محمد

١. المختصر المفيد للمسلم الجديد - سنهالي. / محمد الشهري - ط.

الرياض ، ١٤٤٥ هـ

ص ٤١٢ × ٢٦٠ سم

ردمك: ٩٧٨-٦٣-٨٤١٧-٦٠٣

١٤٤٥ / ١٩٣٩٩

٢٥٦,٢ ديوبي

شركاء التنفيذ:

دار الإسلام دار الإسلام جمعية الريوة رؤاد الترجمة المحتوى الإسلامي

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

📞 Telephone: +966114454900

✉️ ceo@rabwah.sa

✉️ P.O.BOX: 29465

📞 RIYADH: 11557

🌐 www.islamhouse.com

අපරිමිත දායාන්විත අසමසම කරුණාන්විත වූ අල්ලාහ්ගේ
නාමයෙනි

පෙරවදන....

සැබැවින්ම සියලු පැසසුම් අල්ලාහ් සතුය. අපි ඔහු ප්‍රංශයා කරමු. ඔහුගෙන් උද්වී පතමු. ඔහුගෙන් සමාච අයැද සිටිමු. අපගේ ආත්මයේ භානියෙන් භා අපගේ ක්‍රියාවන්වල තපුරෙන් ආරක්ෂාව අපි අල්ලාහ්ගෙන් පතමු. අල්ලාහ් කවරෙකු යහමගට ගොමු කරන්නේ ද ඔහුව මූලා කරන්නෙකු නොමැත. ඔහු කවරෙකු නොමැගට ගොමු කරන්නේ ද ඔහුට යහමග පෙන්වන්නෙකු නැත. නැමුදුමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙවියකු නොමැති බවත් ඔහු ඒකීය බවත් ඔහුට කිසිදු හවුල් කරුවකු නොමැති බවත් මම සාක්ෂි දරමි. තවද සැබැවින්ම මූහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමා ඔහුගේ ගැන්තා බවත් ඔහුගේ ධර්ම දූතයාණන් බවත් මම සාක්ෂි දරමි.)

මේ සියල්ලට පසුව; අල්ලාහ් ආදම්ගේ දරුවන් වන මිනිස් වර්ගයා ව තමන්ගේ බොහෝ මැවීම්වලට වඩා උසස් කොට ගරුත්වයට පත් කළේය. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ පැවසීය.“සැබැවින්ම අපි ආදම්ගේ දරුවන් ගරුත්වයට පත් කළෙමු.” (අල් ඉස්රා: 70) මෙම සමුහය ගෞරවයට පත් කිරීමට අමතරව ඔවුන් වෙත ඔහුගේ නඩ්වරුන් අතර සිටි ග්‍රෑෂ්යතම නඩ්වරයාණන් වන මූහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාව එවිවේය. එමත්ම ඔහුගේ විශිෂ්ටතම ප්‍රස්ථාකය වන මහයු අල් කුරානය ඔවුන් වෙත පහළ කළේය. ඔහුගේ උසස්ම දහම වන ඉස්ලාමය ඔවුන් වෙනුවෙන් පිළිගත්තේය. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි.“මිනිස් වර්ගයා වෙනුවෙන් බිහි කරන

ලද ග්‍රේෂ්‍යතම ජන සමාජය බවට ඔබ පත් වූහ. ඔබ යහපත විධානය කරන්නෙහුය. අයහපතින් වළක්වන්නෙහුය. අල්ලාභ්‍ය විශ්වාස කරන්නෙහුය. ආගම් ලත් ජනය ද (ඒසේ) විශ්වාස කළේ නම් ඔවුනට එය යහපත් වනු ඇත. ඔවුන් අතර විශ්වාස කරන්නන් සිටින අතර ඔවුන්ගෙන් බහුතරයක් දෙනා පාපතරයෝය.” (ආලු ඉම්රාන්: 110) මෙනිසා වෙත අල්ලාභ්‍ය පිරිනමා ඇති විශාලතම ආයිරවාදය ඔහුට ඉස්ලාමය වෙත මග පෙන්වා ඒ මත ස්ථාවරත්වය ඇති කර එහි නීති භා පිළිවෙත් අනුව කටයුතු කිරීමේ අවස්ථාව පිරිනැමීමය. මෙම පොත ප්‍රමාණයෙන් කුඩා වුවද ඉතා වැදගත් කරුණු බොහෝමයක් ඇතුළත් කර ඇත.

යහමගට ගොමු වූ නවකයකු ඔහු ඉස්ලාමයට පැමිණි පසු ප්‍රථමයෙන් දැනුවත් විය යුතු කරුණු මෙම මහයු දහම පිළිබඳ ඉතා කෙටියෙන් පහදා දෙන තුමයකින් හදාරනු ඇත. ඔහු ඒවා වටහා ගෙන ඒවා අජේක්ෂා කරන දැක්කියාවට නංවන විට දැනුම සෙවීමටත් තම පරමාධිපති ගැනත් ඔහුගේ නඩී මුහම්මද් (සල්ලල්ලාභ්‍ය අලයිහි වසල්ලම්) ගැනත් ඔහුගේ ඉස්ලාම් දහම ගැනත් වැඩියෙන් යමක් දැන ගැනීමට පෙළමේ. පසුව ඉතා පැහැදිලිව දැනුවත්ව උත්තරීතර අල්ලාභ්‍ය නමදියි. ඔහුගේ භදවත තැන්පත්හාවයට පත්වෙයි. නැමුදුම් ඉටු කිරීමෙන් භා අල්ලාභ්‍යගේ නඩීවරයා වන මුහම්මද් (සල්ලල්ලාභ්‍ය අලයිහි වසල්ලම්) තුමාගේ පිළිවෙත අනුගමනය කිරීම තුළින් උත්තරීතර අල්ලාභ්‍යට සම්පූර්ණ වෙමින් ඔහුගේ විශ්වාසය වැඩි කර ගනී.

මෙම පොතෙහි සැම වචනයක් තුළම සමඟීය ලබා දෙන මෙන් ද එමගින් ඉස්ලාමයට හා මුස්ලිම්වරුනට සෙන සලසන මෙන් ද දද්ධියන්ගේ තෘප්තිය උදෙසා අවංකව මෙය පිළිගෙන්වන මෙන් ද මුස්ලිම්වරුන් අතර ජ්වන්ව සිටින්නන්ට මෙන්ම මියගිය ඇත්තන්ටත් එහි ප්‍රතිඵල පිරිනමන මෙන් ද මම අල්ලාගෙන් පාර්ථනා කර සිටිමි.

අපගේ නඩි මුහම්මද් ක්‍රමාණකන් හා එකමාගේ පවුලේ උද්ධිය මෙන්ම හිතම්තුරන් සියලු දනන්හට අල්ලාහ් ආයිරවාද කරන්වා.

මුහම්මද් ඉබිනු අඡ්-මෙයිබා අඡ්-පූහ්රි

හිජ්ර 2/11/1441.

මාගේ පරමාධිපති අල්ලාහ් වේ.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇතා: “මිනිසුනි, නුඩා හා නුඩාට පෙර වාසය කළ උද්‍යිය මැට්‍රූ නුඩාගේ පරමාධිපතිට නැමුණුම් කරනු. (එමගින්) නුඩාට අල්ලාහ් කොරහි බැඳීමත් විය හැකි ය.” (අල් බතරා:21) උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇතා: “මහු අල්ලාහ්ය. ඔහු හැර නැමුණුමට සුදුසු වෙනත් දෙවියකු නැතු.” (අල් හ්‍රේර: 22) උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇතා: “මහු වැනි කිසිවක් නැතු. තව ද ඔහු සර්ව ග්‍රාවක හා සර්ව නිරික්ෂක වේ.” (අෂ්‍රුරා: 11)

අල්ලාහ් වන ඔහුය මාගේ පරමාධිපති. එමෙන්ම සියලු දැඟී පරමාධිපති. ඔහු රජ්‍යය, මැට්‍රූම්කරුය, පෝෂකය, සියලු දැසැලසුම් කරන්නාය.

◊ නැමුණුමට සුදුස්සා වනුයේ ඔහු පමණය. ඔහු හැර වෙනත් පරමාධිපතියකු නැතු. ඔහු හැර වෙනත් දෙවියකු නැතු.

◊ ඔහු විසින්ම තහවුරු කළ හා ඔහුගේ නබ්වරයාණන් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) විසින් තහවුරු කළ අලංකාර නාම හා විශිෂ්ට ගුණාංග ඔහුට ඇතා. ඒවා අලංකාරයේ හා පුරණන්වයේ උපරිමය සපුරා ඇතා. ඔහු මෙන් කිසිවක් නැතු. ඔහු සර්වග්‍රාවකය. සර්ව නිරික්ෂකය.

මහුගේ අලංකාර නාම කිහිපයක්

අර්-රස්සාක්, අර-රහ්මාන්, අල්-කදීර්, අල්-මලික්, අස්-සම්; අස්-සලාම්, අල්-බසිර්, අල්-වකිල්, අල්-කාලික්, අල්-ලතිං, අල්-කාගි, අල්-ගැළුර්.

අර්-රස්සාක්: තම ගැන්තන්ගේ හද්වත් හා ගැටිර ගක්තිමත් කරවන ඔවුන්ගේ ආහාර පොශණ සම්පත් තම භාරකාරත්වය යටතේ පත්කර ගෙන සිටින්නා.

අර්-රහ්මාන්: සැම දෙයක් මතම ඉමහත්සේ කරුණා ගුණය ව්‍යාප්ත කරන මහා කාරුණිකය.

අල්-කදීර්: දුර්වලභාවයක් හෝ මන්දගාමීභාවයක් හෝ නොමැති පුරුණ බලය ඇත්තාය.

අල්-මලික්: ග්‍රෑශ්‍යත්වය, විශිෂ්ට්‍ය පාලනය හා මනා සැලසුම යනාදී ගුණාංගවලින් වර්ණනා කෙරුනු අයෙකි. ක්‍රිමයාත්මක වන සියලු දැහී රුපු.

අස්-සම්: රහස්‍ය හා ප්‍රසිද්ධියේ හෝ වේචන ඇසෙන හඩවල් සියලුල ගුහණය කර ගන්නා.

අස්-සලාම්: සියලු අඩු පාඩු, ජීඩා හා කැලැල්වලින් තොර තැනැත්තා.

අල්-බසිර්: සැම කරුණක්ම එය සියුම් හා කුඩා වුව ද තම බැල්මෙන් ආවරණය කර සිටින්නා. සියලු දැ ගැන මනා බැල්මකින් බලන ඒ ගැන තොරතුරු නිරික්ෂණය කරන එහි අභ්‍යන්තරය වෙත එකි බලන්නා.

අල්-වකිල්: තම මැවීම්වලට පෝෂණ සම්පත් පිරිනැමීමේ හාරකාරත්වය දරන්නා. එමෙන්ම ඔවුන්ගේ යහපත වෙනුවෙන් ඔවුන් මත ක්‍රියා කරන්නා. ඔහුගේ ආදරයට පාත්‍රවුවන්ගේ හාරකාරත්වය දරන්නා. ඔවුනට පහසුකම් සලසන්නා. සියලු කටයුතු ඔවුනට සැහීමට පත් කරන්නා.

අල්-කාලික්: වස්තුන් ඇති කරන්නා. පූර්ව උදාහරණයකින් තොරව ඒවා නිමැයුම් කරන්නා.

අල්-ලතිල්: තම ගැන්තන් ව ගෞරවය කර ඔවුනට මෙත්‍රිය පෙන්වා ඔවුන්ගේ ඉල්ලීම් ලබා දෙන්නා.

අල්-කාරි: තම ගැන්තන්හට අවශ්‍ය වන සියලු දැනුමාණවත් පරිදි පිරිනමන්නා, තවද වෙනත් අයගේ උපකාරයෙන් තොරව ඔහුගේ උපකාරය සැහීමකට පත් කරවන, ඔහු තුළින් අනෙක් අයගේ අවශ්‍යතාවන්ගෙන් තොර හාවයට පත් කරවන්නා.

අල්-ගෙටුර්: තම ගැන්තන්ගේ පාපකම්හි භානියෙන් ඔවුන් ආරක්ෂා කරන්නා, ඒ මත ඔවුනට දකුවම් තොකරන්නා.

මුස්ලිම්වරයා අල්ලාහ්ගේ අරුම පුදුම මැවීම් සහ ඔහුගේ පහසු කිරීම පිළිබඳව සිතන්නට ගනියි. ඒ අතරින් ජීවීන් තම පැටවුන්ට පෝෂණය කිරීම සහ උන් තමන් මත යැපෙන තෙක් උන්ව රකබලා ගැනීම යන කරුණු ද ඇතුළත් ඒවායෙහි මැවුම්කරු සහ ඒවාට කරුණාව දක්වන්නා සුවිශ්ද්ධයාණන්ය. ඔහු එයට උපකාර කිරීමට සහ එහි සියලු දුර්වලතා සමඟ එහි තත්ත්වය නිවැරදි කිරීමට යම් සාධකයක් සුදානම් කරවීම ද ඔහුගේ කරුණාවකි.

නබ් මූහම්මද් තුමාණෝ ﷺ

ලත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇතුන් “මබ අතුරින් වූ ධරම දැනයකු ඔබ වෙත සැබැවීන්ම පැමිණ ඇත. ඔබ දුෂ්කරත්වයට පත්වීම ඔහු වෙත බැරුයමය. ඔහු ඔබ කෙරෙහි (මබගේ විශ්වාසය පිළිබඳ) සතුවූ වන්නෙකි. දේව විශ්වාසවන්තයින් පිළිබඳ සෙනෙහෙවන්ත වූ අතියෙ කාරුණිකය.” (අත්-තවිලා 128) උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇතුන් “අපිඛබලෝවැසියනට දායාවක් ලෙස මිස නොඡිවෙමු.” (අල් අන්ඩියා: 107)

කරුණාව, ත්‍යාගයීලිබව සහ මූහම්මද් ﷺ

ඔහු මූහම්මද් ඉඩනු අධික්‍රීල්ලාහ්ය. (එතුමාට අල්ලාහ් ගාන්තිය හා සමාදානය ආභිරවාද කරන්වා!) එතුමා නබිවරුන් හා දැනවරුන්ගේ අවසාන මුදාවයි. උත්තරීතර අල්ලාහ් එතුමාණන්ට ඉස්ලාම් දහම සමග මුළු මිනිස් සංහතියටම එවිලේය. එය එතුමා ඔවුනට යහපත පෙන්වා දෙනු පිණිසය. ඒ අතරින් වඩාත් වැදැගත්ම කරුණ වනුයේ ‘තවහිද්’ හෙවත් ඒක දේව වාදයයි. එමෙන්ම අයහපත් දෙයින් ඔවුන් වළක්වාලනු පිණිසය. ඒ අතරින් වඩාත් බරපතලම දැ වනුයේ ‘ශිරක්’ හෙවත් අල්ලාහ්ට ආදේශ කිරීමයි.

එතුමා තියෙළ කළ දැහි එතුමාට අවනත වීමත්. එතුමා දන්වා සිටි දැහි එතුමාව සහතික කිරීමත් එමෙන්ම එතුමා කවර කරුණක් තහනම් කොට ඉන් වළක්වා ඇත්තේ ද ඉන් වැළකී සිටීමත් අනිවාර්යය වන්නේය. එමෙන්ම එතුමා ආගමානුගත

කළ දැ හැර වෙනත් යම් දෙයකින් අල්ලාහේ නැමුදුමට ලක් නොකළ යුතුය.

එතුමාගේ දූත පණිවිධිය හා එතුමාණන්ට පෙර සිටි සියලු නබිවරුන්ගේ දූත පණිවිධිය වූයේ අල්ලාහේට කිසිදු හටුල්කරුවකු සම්බන්ධ නොකොට මහුව පමණක් තැමදීම සඳහා ඇරුයුම් කිරීමයි.

නැඩ තුමාණන්ගේ ගුණාංග සමහරක්

සත්‍යතාව, කරුණාව, රිස්සීම, ඉවසීම, ගෙධරයය, තායාගැඹුලිබව, යහපත් වරිතය, සාධාරණය, නිහතමානීබව හා සමාව දීම.

ශුද්ධ වූ අල් කුරුභානය මාගේ පරමාධිපතිගේ වචනයයි.

උත්තරීතර මහු මෙසේ පවසා ඇතා: “අහෝ මිනිසුනි! නුමිලාගේ පරමාධිපතිගෙන් සාධකයක් පැමිණ ඇතේ. තවද නුමිලා වෙත පැහැදිලි ආලේකයක් අපි පහළ කළෙමු.” (අන් නිසා:174)

ශුද්ධ වූ අල් කුරුභානය උත්තරීතර අල්ලාහේගේ වචනයයි. එය මහුගේ නැඩ මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම) තුමා වෙත පහළ කළේ මිනිසා අන්ධකාරයන්ගෙන් ආලේකය වෙත බැහැර කොට සෘජු මාර්ගය වෙත ඔවුනට මග පෙන්වීමටය.

කවරෙකු එය පාරායනය කරන්නේ ද මහුව මහගු තිළිණ හිමි වනු ඇතා. කවරෙකු එහි මගපෙන්වීම අනුව ත්‍රියා කරන්නේ ද මහු ගක්තිමත් මාර්ගයක ගමන් කරනු ඇතා.

ඉස්ලාමයේ මූලිකාංගයන් පිළිබඳ මාදැන ගැනීමට කැමති.

එතුමාණක් (සල්ලල්ලාහු අලයේහි වසල්ලම) පවසා සිටියහ: “කරුණු පහක් මත ඉස්ලාමය ගොඩනැගී ඇත. එනම් නැමුදුමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙවියකු නොමැති බවත් සැබැවීන්ම මුහම්මද් අල්ලාහ්ගේ දූතයාණන් බවත් සාක්ෂි දැරීම, සලාතය විධිමත්ව ඉටු කිරීම, සකාත් නිකුත් කිරීම, රම්ලාන් මාසයේ උපවාස නිලය රකිම හා දේව නිවස වෙත හඳුවන්දනාව දියත් කිරීම.”

ඉස්ලාමයේ මූලිකාංග යනු සැම මූස්ලිම්වරයෙකුම පිළිපැදිය යුතු අත්‍යාවශා නැමුදුම් වෙති. ඒවා අනිවාර්යය වන බව විශ්වාස කොට ඒ සියල්ල ත්‍යාවට නැංවීමෙන් මිස මිනිසාගේ ඉස්ලාමය වලංගු වන්නේ නැත. රීට හේතුව සැබැවීන්ම ඉස්ලාමය ඒවා මත ගොඩ නැගී ඇති බැවිණි. ‘අරකානුල් ඉස්ලාම’ ඉස්ලාමයේ මූලිකාංගයන් ලෙස ඒවා නම් කර ඇත්තේ ද එබැවිණි.

එම මූලිකාංගයන් මෙසේය:

පළමු මූලිකාංගය: නැමුදුමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙවි කෙනෙකු නොමැති බවත් සැබැවීන්ම මුහම්මද් අල්ලාහ්ගේ දූතයාණන් බවත් සාක්ෂි දැරීම.

උත්තරිතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත: “එහෙයින් නැමුදුමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙවි කෙනෙකු නොමැති බව ඔබ දැනගන්න.” (මුහම්මද:19) තවදුරටත් උත්තරිතර අල්ලාහ්

මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: “මබ අතුරින් වූ ධර්ම දැනයකු මබ වෙත සැබැවීන්ම පැමිණ ඇත. මබ දුෂ්කරත්වයට පත්වීම ඔහු වෙත බැරුරුමය. ඔහු මබ කෙරෙහි (මබගේ විශ්වාසය පිළිබඳ) සතුවු වන්නෙකි. දේව විශ්වාසවන්තයින් පිළිබඳ සෙනෙහෙවන්ත වූ අතිශය කාරුණිකය.” (අත්-තව්‍යා 128)

‘ලා ඉලාහ ඉල්ලලාහ්’ - අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙවියකු නොමැති බව සාක්ෂි දැරීමේ තේරුම: අල්ලාහ් හැර නැමුදුම් ලබන සෙසු දැ සත්‍යය නොවන බවයි.

‘අන්න මූහම්මදන් රස්සල්ලාහ්’ සැබැවීන්ම මූහම්මද අල්ලාහ්ගේ දැනයාණන් බව සාක්ෂි දැරීමේ තේරුම: එතුමා නියෝග කළ දැහි එතුමාව අවනත වීමත්. එතුමා දන්වා සිටි දැහි එතුමාව සහතික කිරීමත් එමෙන්ම එතුමා කවර කරුණක් තහනම් කොට ඉන් වළක්වා ඇත්තේ ද ඉන් වැළකී සිටීමත් එතුමා ආගමානුගත කළ දැ හැර වෙනත් යම් දෙයකින් අල්ලාහ් නැමුදුමට ලක් නොවීමත්ය.

දෙවන මූලිකාගය: සලාතය විධීමත්ව ඉටු කිරීම.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත: “තවද මබ සලාතය විධීමත්ව ඉටු කරන්න” (අල් බකරා: 110)

සලාතය ඉටු කළ යුත්තේ උත්තරීතර අල්ලාහ් ආගමානුගත කළ පරිදි හා ඔහුගේ දැන මූහම්මද (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමා අපට ඉගැන් වූ පරිදි එය විධීමත්ව ඉටු කිරීමෙනි.

තුන්වන මූලිකාංගය: සකාත් නිකුත් කිරීම.

උත්තරීතරමහු මෙසේ පවසා ඇත: “මබ සකාත් පිරිනමන්න.”
(අල්බකර: 110)

මූස්ලිම්වරයාගේ විශ්වාසය තහවුරු කිරීමට පරික්ෂණයක් ලෙසින් ද ඔහුගේ පරමාධිපති මහුට ආඹිරවාද කළ සම්පත් සඳහා ඔහු ඔහුට කෘතයූතාව දැක්වීමක් ලෙසින් හා දුග්‍රෑ දුෂ්චාර්යන් හා අවශ්‍යතාවෙන් පෙළෙන්නන්ට උපකාරයක් ලෙසින් ද අල්ලාහ් සකාත් අනිවාර්යය කර ඇත.

සකාත් පිරිනැමීම සුදුස්සන්හට පිරිනැමීමෙන් ඉවු කළ යුතු වේ. එය නියමිත ප්‍රමාණයක් ලබා ඇති විටෙක එම ධනයේ අනිවාර්යයෙන් දිය යුතු වගකීමක් වන්නේය. ගුද්ධ වූ අල් කුර්ඩානයේ අල්ලාහ් මෙනෙහි කළ පාර්ශව අවකට එය දෙනු ලැබේ. ඔවුන් අතරින් ‘ගකිර’ හෙවත් දිලිදා සහ ‘මේකින්’ හෙවත් දුග්‍රෑයා ඇතුළත්ය.

එය ඉටු කිරීම තුළ දියානුකම්පාව හා සෙනෙහස ඉස්මතුවේම, මූස්ලිම්වරයාගේ ගුණාංග හා ඔහුගේ සම්පත් පිරිසිදු කිරීම, දිලිදා හා දුෂ්චාර්යන් ජනයා තෘප්තියට පත් කිරීම, මූස්ලිම් සමාජගේ තනි පුද්ගලයින් අතර සහෙර්දරන්වයේ හා මිතුන්වයේ බැඳීම ගක්තිමත් කිරීම යනාදිය පවතී. එහෙයින් ධර්මිෂ්‍ය මූස්ලිම්වරයා එය තමාගේ යහපත්කම පිටතට ගෙන එන අතර එය ඉටු කිරීමෙන් සතුවු වන්නේ අන් අයගේ සතුට නිසාය.

රන්, රිදී, මුදල් නෝට්ටු, ලාභ බලාපොරොත්තුවෙන් වෙළඳාම සඳහා සූඛානම් කර ඇති වියාපාරික හාණ්ඩ යනාදි

සකාත් වස්තුවෙන් නියමිත ප්‍රමාණය ලබා පූර්ණ වසරක කාලයක් ගත වූ විට ඉන් නිකුත් කරනු ලබන්නේ 2.5%කි.

එසේම ගොවිපළ සතුන් (යටු, ගව හා එඹවන්) උන්ගේ හිමියා උන්ට ආහාර දීමෙන් තොරව වසරකට වැඩි කාලයක් මහපාලාවේ තණ බුදින විට උන්ගේන් නියමිත සංඛ්‍යාවක් කවරෙකු සතුව ඇත්තේ ද ඔහුද සකාත් පිරිනැමීම අනිවාර්යය වේ.

එමෙන්ම මහපාලාවෙන් හට ගැණෙන ධානය, පළතුරු, බණිජ ද්‍රව්‍ය හා නිධන් වස්තුවල ද ඒවා නියමිත ප්‍රමාණයක් ලබා ඇති විටෙක සකාත් දීම අනිවාර්යය වේ.

සිවැනි මූලිකාංගය: රමුන් මාසයේ උපවාසය යකීම.

උත්තරිතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත්: “අහෝ! විශ්වාස කළවුනි, නුඩා බැතිමත් විය හැකි වනු පිණස නුඩාට පෙර වුවන් කෙරහි අනිවාර්යය කරනු ලැබුවාක් මෙන් නුඩා කෙරහි ද උපවාසය අනිවාර්යය කරනු ලැබිය.” (අල් බකරා: 110)

රමුන් යනු හිඳේරි දින දරුණනය අනුව නව වැනි මාසයයි. එය මූස්ලිම්වරුන් ගරුවුහුමන් කරන මාසයකි. වසරේ සෙසු මාසවලට වඩා විශේෂ ස්ථානයක් මෙයට හිමිය. එම මාසය පුරාවටම උපවාසයේ යෙදීම ඉස්ලාමයේ පස්මහා මූලිකාංග අතරින් එකකි.

රමුන් මාසයේ උපවාසය යකීම යනු: අලුයම උදාවේ සිට හිරු අවරට යන තෙක් සමඳීමත් රමුන් මාසයේ දින පුරාවටම ආහාර පාන ලිංගික ඇසුර හා උපවාසය අවලංගු කරන දැයනාදීයෙන් වැළකී සිටීමයි.

පස්චන මූලිකාංගය: ගුද්ධ වූ අල්ලාහ්ගේ නිවස වෙත හඳු ඉටු කිරීම.

ලන්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇතේ: “තවද අල්ලාහ් වෙනුවෙන් එම ගෘහයෙහි හඳු ඉටු කිරීම ඒ වෙත යැමෙම මගක් ඇති ජනයා වෙත පැවරුණු වශයෙන් තුළ එක් වරක් හෝ ඒ සඳහා ගමන් පහසුකම් ඇති උද්වියට නියම වූවකි. එනම් නියමිත කාලයක් තුළ නියමිත නැමුදුම් කොටසක් ඉටු කිරීම සඳහා මක්කාවේ පිහිටි ගුද්ධ වූ නිවස හා ගුද්ධ වූ ස්ථාන අරමුණු කරගනිමින් වන්දනාවේ යැමයි. නබ් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණන් හා එතුමාණන්ට පෙර සිටි සෙසු නබ්වරුන් ද හඳු ඉටු කර ඇතේ. ගුද්ධ අල් කුරානයේ අල්ලාහ් දන්වා ඇති පරිදි හඳු සඳහා ජනයා ඇරයුම් කරන මෙන් ඉඩරාහිම් අලයිහිස් සලාම් තුමාට අල්ලාහ් නියෝග කර ඇතේ. ඔහු මෙසේ පවසයි: “තවද හඳු ගැන ජනයා අතර නුඩි නිවේදනය කරනු. ඔවුහු පා ගමනින් ද දුර බැහැර ස්ථානයන්හි සිට පැමිණෙන වැහැරී ගිය සැම ඔවුවකු මත හිද ද නුඩි වෙත පැමිණෙයි.”(අල් හඳු: 27)

‘ර්මාන්’ හෙවත් විශ්වාසයේ මූලිකාංගයන් පිළිබඳ ඔබ දැන්නවාද?

ර්මානය පිළිබඳ නබ් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාගෙන් විමසන ලදී. එවිට එතුමාණන් මෙසේ පැවසිය.“අල්ලාහ් පිළිබඳවත් ඔහුගේ මලක්වරුන්, ඔහුගේ දහම්, ඔහුගේ ද්‍රව්‍යවරුන් හා අවසන් දිනය පිළිබඳ ඔබ විශ්වාස කිරීම හා

පෙර නියමය පරිදි එහි භොධ තරක සිදුවන බවත් ඔබ විශ්වාස කිරීමයි.” රමානයේ මූලිකාංග යනු සැම මුස්ලිම්වරයකුම අනිවාර්යයෙන් පිළිපැදිය යුතු හදවත් හා බැඳුණු නැමුදුමය. එය විශ්වාස කිරීමෙන් තොරව මිනිසාගේ ඉස්ලාමය වලංගු වන්නේ නැත. ‘අරකානුල් රමාන්’ විශ්වාසයේ මූලිකාංග යනුවෙන් නම් කරනු ලැබේ ඇත්තේ එබැවිණි. ඒ අතර හා ඉස්ලාමයේ මූලිකාංග අතර පවතින වෙනස: සැබැවින්ම ඉස්ලාමයේ මූලිකාංග යනු සාක්ෂි දෙක පැවසීම, සලාත් ඉටු කිරීම, සකාත් නිකුත් කිරීම වැනි තම ගේර අවයව තුළින් මිනිසා ඉටු කරන බාහිර ක්‍රියාකාරකමය. රමානයේ මූලිකාංග යනු අල්ලාහ්ට විශ්වාස කිරීම ඔහුගේ ආගම් හා ඔහුගේ දුත්තවරු විශ්වාස කිරීම වැනි තම හදවත තුළින් මිනිසා ඉටු කරන අභ්‍යන්තර ක්‍රියාකාරකමය.

රමානය හා එහි තේරුම වටහා ගැනීම: අල්ලාහ් පිළිබඳවත් ඔහුගේ මලක්වරුන්, ඔහුගේ ආගම්, ඔහුගේ දුත්තවරුන්, අවසන් දිනය හා තම යහපත මෙන්ම අයහපත පෙර නියමය අනුව සිදුවන බව හදවත තිරසාර ලෙසින් තහවුරු කිරීම දේව දුත්තයාණන් ගෙන ආ එතුමාගේ ප්‍රායෝගයේ පැවති ‘ලා ඉලාහ ඉල්ල්ලාහු’ යැයි පැවසීම, අල් කුරෘඛනය කියවීම, තස්නීහ් පැවසීම, තහ්ලිල් පැවසීම, අල්ලාහ්ට ප්‍රාග්‍යා කිරීම වැනි වාචික සියලු දී අනුගමනය කිරීමයි.

එමෙන්ම සලාත් ඉටු කිරීම, හඳු වන්දනාව, උපවාසය වැනි බාහිර අවයව තුළින් හා අල්ලාහ්ට ආදරය කිරීම ඔහුට බිය වීම ඔහු කෙරෙහි සියල්ල භාර කිරීම හා ඔහුට අවංක වීම යනාදී හදවත හා බැඳුණු අභ්‍යන්තර අවයව තුළින් ක්‍රියාවෙන් පෙන්වා දුන් සියලු දී අනුමගනය කිරීමයි.

මේ සියල්ල සමාලෝචකයින් විසින් සංශීල්ත කොට මෙසේ හඳුන්වා දී ඇත. හදවතින් විශ්වාස කිරීම, මුවින් ප්‍රකාශ කිරීම, ගරිර අවයව තුළින් ක්‍රියා කිරීම අවනත විම තුළින් වැඩිවෙයි පාපකම් තුළින් අඩු වෙයි.

පළමු මූලිකාංගය: අල්ලාභ්ව විශ්වාස කිරීම.

උත්තරිතර ඔහු මෙසේ පටසා ඇත: “සැබැවින්ම විශ්වාස කළේ වනුයේ අල්ලාභ්ව විශ්වාස කළවුන්ය.” (අන්-නුර්: 62)

අල්ලාභ්ව විශ්වාස කිරීමෙන් අපේක්ෂා කරනුයේ ඔහුගේ පාලනත්වය ඔහුගේ දේවත්වය හා ඔහුගේ නාම හා ගුණාංග විෂයයන්හි ඔහු එකියන්වයට පත් කිරීමයි. පහත සඳහන් කරුණු දා එය ඇතුළත් කර ගනී.

- ◊ සුවිශ්ද්ධ උත්තරිතරයාණන්ගේ පැවැත්ම විශ්වාස කිරීම.
- ◊ සුවිශ්ද්ධ උත්තරිතරයාණන්ගේ පරිපාලනය විශ්වාස කිරීම.
- ◊ සැබැවින්ම සැම දෙයකම හිමිකරු ඔහු බවත් ඔහු එහි මැයුමිකරු එහි පෝෂක හා එහි සැලසුමිකරු වන බවත් විශ්වාස කිරීම.
- ◊ ඔහුගේ දේවත්වය විශ්වාස කිරීම. සැබැවින්ම නැමැතුමට සුදුස්සා ඔහු බවත් ඒ කිසිවක ඔහුට කිසිදු හවුල්කරුවකු නොමැති බවත් විශ්වාස කිරීම. ඒ අතරින් සලාතය, ප්‍රාර්ථනාව, හාරය, සත්ව කැපය, උද්‍යුත් පැතීම, ආරක්ෂාව පැතීම හා ඒ හා සමාන අනෙකුත් සියලුම නැමැතුම් රේ ඇතුළත් වේ.

◊ අල්ලාභ් ඔහු ගැන තහවුරු කළ මෙන්ම ඔහුගේ නබ්වරයා (සල්ලල්ලාභ් අලයිහි වසල්ලම්) ඔහු ගැන තහවුරු කළ ඔහුගේ

උසස් ගුණාග හා අලංකාර නාමයන් විශ්වාස කිරීම. ඔහු ගැන ඔහු ප්‍රතික්ෂේප කළ මෙන්ම ඔහුගේ තැබුවරයා (ස්ලේල්ලාභු අලයිනි වසල්ලම්) ඔහු ගැන ප්‍රතික්ෂේප කළ නාම හා ගුණාග ප්‍රතික්ෂේප කිරීම. සැබැවීන්ම ඔහුගේ නාම හා ගුණාග පූර්ණත්වයේ හා අලංකාරයේ උපරිමයට ලැඟා වූ නාම හා ගුණාග බවත් ඔහු මෙන් සමාන කිසිවක් තැනි බවත් ඔහු සර්ව ග්‍රාවක හා සර්ව නිරික්ෂක බවත් විශ්වාස කිරීම.

දෙවන මූලිකාංගය: මලක්වරුන් පිළිබඳ විශ්වාස කිරීම.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇතා: “අහස් හා මිහිතලය මූලින් උත්පාදනය කළා වූ ද දෙක තුන සතර බැහින් පියාපත් සතු මලක්වරුව දුනයින් බවට පත් කළා වූ අල්ලාභ්වම සියලු ප්‍රගාසා. ඔහු මැවීම තුළ තමන් අහිමත අනුව වැඩි කරනු ඇතේ. නියත වශයෙන් අල්ලාභ් සියලු දැ කෙරෙහි ඇති බලසම්පන්නය.” (ආතිර: 1)

සැබැවීන්ම මලක්වරුන් පාරෙහෙතික ලෝකයක් බවත් ඔවුන් අල්ලාභ්ගේ ගැන්තන් බවත් ඔහු ඔවුන් අලෝකයෙන් මවා ඇති බවත් ඔහුට අවනත යටත් විෂතයින් බවට පත් කර ඇති බවත් අපි විශ්වාස කරමු.

මවුන් ඇති විගාල මැවීමකි. මවුන්ගේ බලය හා මවුන්ගේ සංඛ්‍යාව උත්තරීතර අල්ලාභ් තැර වෙනත් කිසිවකු නොදනී. ඔවුන් අතරින් සැම කෙනෙකුමට උත්තරීතර අල්ලාභ් නියම කළ ඔවුනටම ආවෙනික ගුණාග, නාම හා රාජකාරීන් ඇතේ.

තුන්වන මූලිකාංගය: දිව්‍ය ගුන්ප - ආගම් පිළිබඳ විශ්වාසය.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇතේ: “අපි අල්ලාහ් ව විශ්වාස කළෙමු. තව ද අප වෙත පහළ කළ දැ ද ඉබරාහිම් ඉස්මාර්ල් ඉස්භාක් යෘති හා අස්බාත් (හෙවත් ඔවුන් ගේ පරපුර) වෙත පහළ කළ දැ ද මූසා හා රේසා වෙත පිරිනමනු ලැබූ දැ ද තම පරමාධිපතිගෙන් නැත් වරුන් ට පිරිනමනු ලැබූ දැ ද විශ්වාස කළෙමු. ඔවුන් අතුරින් කිසිවෙකු අපි වෙන් නොකළෙමු තව ද අපි ඔහු ට අවනත වූවෝ වෙමු. යැයි නුමිලා පවසනු.”(අල් බකරා :136)

◊ දිව්‍ය ගුන්ප සියල්ල අල්ලාහ්ගේ වචන බව ස්ථීර ලෙස සහතික කිරීම.

◊ සැබැවීන්ම ඒවා කිර්තිමත් අල්ලාහ් වෙතින් ඔහුගේ දූතවරුන් මත; ඔහුගේ ගැන්තන් වෙත; පැහැදිලි සත්‍යය සමග පහළ කරනු ලැබූ දැ බවත් සහතික කිරීම.

◊ සැබැවීන්ම අල්ලාහ් ඔහුගේ නඩ මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාව මුළු මිනිස් සංහතිය වෙත එවිමෙන් පෙර පැවති සෙසු ආගමික පිළිවෙත එතුමාගේ පිළිවෙත තුළින් වෙනස් කරන ලදී. සෙසු දිව්‍ය ගුන්බ මත ආධිපත්‍යය දරන්නක් ලෙසත් ඒවා වෙනස් කරන්නක් ලෙසත් ගුද්ධ වූ අල් කුරානය ඔහු පත් කළේය. ගුද්ධ වූ අල් කුරානය වෙනස් කිරීමෙන් හෝ විකාති කිරීමෙන් ආරක්ෂා කිරීමේ වගකීම අල්ලාහ් දැරුවෙය. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: “නියත වශයෙන්ම මෙම උපදෙස පහළ කළේ අපය. තවද නියත වශයෙන් අපි එහි ආරක්ෂකයෝ වෙමු.”(අල් හිත්ර්: 9) රට හේතුව සැබැවීන්ම

මිනිස් සමුහයා වෙත එවත එවත ලද අල් කුරුආනය අල්ලාභගේ ගුන්ථ අතරින් අවසන් ගුන්ථය වන බැවින් ද ඔහුගේ නඩී මූහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමා දුතවරුන් අතරින් අවසන් දුතයාණන් වන බැවින් ද ඉස්ලාම් දහම ලොට අවසන් හෝරාව දක්වා පවතින මිනිසා වෙනුවෙන් අල්ලාභ පිළිගත් දහම වන බැවින් ද වේ. උත්තරීතර අල්ලාභ මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: “නියත වශයෙන්ම අල්ලාභ අඩියස දහම වනුයේ ඉස්ලාමයයි”(ආලු ඉමරාන්: 19)

අල්ලාභ තම ගුන්ථයේ සඳහන් කර ඇති දිව්‍යමය ගුන්ථ වනාහි:

ඉද්ධ වූ අල් කුරුආනය: මෙය තම දුත මූහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමා වෙත අල්ලාභ පහළ කෙළේය.

අත්-තවිරාත් (වෝරාව): මෙය තම දුත මූසා (අලයිහිස් සලාම්) තුමා වෙත අල්ලාභ පහළ කෙළේය.

අල්- ඉන්ඡල් (නව ගිවිසුම): මෙය තම දුත රසා (අලයිහිස් සලාම්) තුමා වෙත අල්ලාභ පහළ කෙළේය.

අස්-සබුර්: මෙය තම දුත දාවුද් (අලයිහිස් සලාම්) තුමා වෙත අල්ලාභ පහළ කෙළේය.

ඉඩරාහිමිගේ දිව්‍ය ලේඛන: මෙය තම දුත ඉඩරාහිමි (අලයිහිස් සලාම්) තුමා වෙත අල්ලාභ පහළ කෙළේය.

සිව්වන මූලිකාංගය: දුතවරුන් පිළිබඳ විශ්වාසය.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත: “සැබැවින් ම අභි සැම සමාජයකට ම ‘අල්ලාභ දෙවිදාණන් නමදින්න. තාගත් (අල්ලාභ

හැර නමදිනු ලබන අනෙකුත් දැ) වලින් ඇත් වී සිටින්න’ යනුවෙන් (ජනයාට දේශනා කිරීම පිණ්ස) දේව ද්‍රත්වරයෙකු යටා ඇත්තේමු.”(අන්-නත්ල්: 36)

සැබැවින්ම කිසිදු හැවුල්කරුවකු නොමැති අල්ලාහ්ට පමණක් තැමදුම් කිරීමටත් ඔහු හැර තැමදුම් ලබන දැ ප්‍රතික්ෂේප කිරීමටත් ජනයා ඇරයුම් කරන ද්‍රත්යකු සැම සමාජයක් වෙතම අල්ලාහ් එවා ඇති බව ස්ථීර ලෙස තහවුරු කිරීම.

මවුන් සියලු දෙනාම දේව ගැනී මිනිසුන් වන බවත් ඔවුන් සත්‍යවාදීන් මෙන්ම තහවුරු කරුන්නන් බවත් වඩාත් බැඳීමත් මෙන්ම විශ්වාසවන්තයින් බවත් මග පෙන්වන මෙන්ම මග ලැබුවන් බවත් ඔවුන්ගේ සත්‍යතාව නිරුපණය කිරීමට ප්‍රාතිහාරයයන් තුළින් අල්ලාහ් ඔවුන් ගක්තිමත් කර ඇති බවත් ඔවුනට කවර කරුණක් අල්ලාහ් එවිටේ ද සියල්ල ඔවුන් දන්වා සිටි බවත් සැබැවින්ම ඔවුන් සියල්ලෝම පැහැදිලි සත්‍යය මත භා පැහැදිලි යහමග මත පිහිටි බවත් විශ්වාස කිරීම.

මවුන්ගේ ආරම්භකයා සිට ඔවුන්ගේ අවසානයා දක්වා ආගමික මූල ධර්මයන්හි ඔවුන්ගේ ඇරයුම එකගත්වයෙන් පිහිටිය. එය සර්වබලධාරී කිරීමත් අල්ලාහ්ව තැමදුමෙහි ඒකීය කරණය කිරීම භා ඔහුට ආදේශ කිරීමෙන් තොර වීමය.

පස්වන මූලිකාංගය: අවසන් දිනය පිළිබඳ විශ්වාසය.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇතා: “අල්ලාහ් වූ ඔහු හැර තැමදුමට දෙවිදෙකු නොමැත. එහි කිසිදු සැකයක් නොමැති

මළවුන් කෙරෙන් නැගිටුවනු ලබන දිනය වෙත ඔහු නුම්ලා ව එකතු කරනු ඇත. අල්ලාභේ වඩා කතාවෙන් සත්‍යය වන්නේ කවරකු ද?" (අන්-නිසා: 87)

මිනිසාගේ මරණය, යළි අවදි කිරීම, එක්රස් කිරීම, මැදිහත් වීම, තුලාව, විනිශ්චය, ස්වර්ගය තිරය හා අවසාන දිනය හා සම්බන්ධ වෙනත් දැ මෙන් අපගේ පරමාධිපතියාණන් ඔහුගේ ගුද්ධ ගුන්ථයේ දත්තා ඇති එමෙන්ම අපගේ තබා මුහම්මද් (සල්ලල්ලාභු අලයිහි වසල්ලම්) තුමා අප වෙත පවසා ඇති අවසන් දිනය හා සම්බන්ධ සියලු දැ තිරසාර ලෙස තහවුරු කිරීම.

හයවන මූලිකාංගය: යහපත හා අයහපත පෙර නියමය අනුව සිදුවන බව විශ්වාසය.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත: "සැබැවින්ම අහි සැම සෙයක්ම මවා ඇත්තේ පෙර නියම කළ ප්‍රමාණයකට ය." (අල් කමර්: 49)

මෙලොව මැවීම්වලට සිදුවන සිදුවීම් සියල්ල අල්ලාභේගේ දැනුම ඔහුගේ නියමය ඔහුගේ සැලසුම මත පමණක් සිදුවන බව විශ්වාස කිරීම. එහි ඔහුට කිසිදු හවුල්කරුවකු නැත. මෙම නියමයන් මිනිසා මැවීමට පෙරම ලියනු ලැබ ඇත. එමෙන්ම සැබැවින්ම මිනිසාට මතයට හා කැමැත්තට ඉඩ ඇති බවත් සැබැවින්ම ඔහු යථාර්ථය මත පදනම් ව ඔහුගේ ක්‍රියාවන් සිදු කරන නමුත් ඒ සියල්ල අල්ලාභේගේ දැනුමෙන් කැමැත්තෙන් හා අහිමතයෙන් බැහැර වන්නේ නැත.

පෙර නියමය පිළිබඳ විශ්වාසය මට්ටම් හතරක් මත පවතී.
ඒවානම්:

පළමුව: සිවි දෙසින් වටවුනු අල්ලාහ්ගේ පුරුණ දැනුම ගැන විශ්වාසය.

දෙවැන්න: මපුවන් කෙරෙන් නැගිටුවනු ලබන දිනය දක්වා සිදුවන්නට නියමිත සැම දෙයක් පිළිබඳවම අල්ලාහ් ලියා ඇති බවට විශ්වාසය.

තුන්වැන්න: අල්ලාහ්ගේ බලවත් අහිමතය හා ඔහුගේ පුරුණ බලය ගැන විශ්වාසය. එහෙයින් ඔහු අහිමත කළ දැ සිදු විය. ඔහු අහිමත තොකළ දැ සිදු තොවීය.

සිව්වැන්න: සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දැහි මැවුමිකරු බවත් ඔහුගේ මැවීමහි කිසිදු හවුල්කරුවකු තොමැති බවත් විශ්වාස කිරීම.

වුඩී පිළිබඳ මම ඉගෙන ගනිම.....

ලත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇතා: “සැබැවින්ම අල්ලාහ් පාපක්ෂමාවේ නිරත වන්නන් ප්රිය කරයි. එමෙන්ම පිරිසිදුව සිටින්නන්වද ප්‍රිය කරයි.”(අල් බකරා: 22) මූහම්මද් නඩි (සල්ලල්ලාහු අලය්හි වසල්ලම්) තුමාණන් මෙසේ පවසා සිටියහ: “මබ මා මෙලෙස වුඩී ගන්නා තුමයට වුඩී (අරධස්නානය) කරන්න.”

සලාතයේ අති වැදිගත් කරුණු අතරින් ර්ව පෙර පිරිසිදුවේම අල්ලාහ් ආගමානුගත කළේය. එමෙන්ම එය වලංගු වීමට කොන්දේසියක් බවට ද එය පත් කළේය. එය සලාතයේ යතුරයි. එහි මහිමයන් පිළිබඳ දැනුවත් වීම, සලාත් ඉටු කිරීම සඳහා භද්‍යවත විවෘත කරනු ඇත. මූහම්මද් නඩි (සල්ලල්ලාහු අලය්හි වසල්ලම්) තුමානන් පවසා සිටියහ: “පිරිසිදුකම දේව විශ්වාසයේ අඩකි... සලාතය ආලෝකයයි.”තවත් විටෙක නඩි (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණෝ මෙසේද පැවැසුහ.“කවරෙකු වුඩී ගෙන එම දොවනය ඔහු නිසි ලෙස සිදු කළේ ද ඔහුගේ ගරිරයෙන් ඔහුගේ පාපකම් ඉවත්ව යනු ඇතා.”

ආධ්‍යාත්මික වශයෙන් වුඩී ගෙන පිරිසිදු වී හොතික වශයෙන් මෙම තැමදුම ඉටු කරමින් අල්ලාහ්ට අවංකව නඩි (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාගේ මගපෙන්වීම අනුගමනය කරන්නෙකු ලෙස ගැන්තා තම පරමාධිපති වෙත ඉදිරිපත් වෙයි.

වුඩැ අනිවාරයය වන ස්ථ්‍යීයා:

1- පොදුවේ සලාතය සඳහා. එය අනිවාරයය හෝ අනිරේක හෝ වේවා එක සමානය.

2- ක්‍රාන්කීම් වටා තවාග් කිරීම (වට වන්දනාව) සඳහා.

3- අල් කුරුඹානය ස්පර්ශ කිරීම සඳහා.

පිරිසිදු ජලයෙන් මම වුඩැ ගනිමි. ස්නානය කරමි.

පිරිසිදු ජලය යනු: අහසින් වැටෙන ජලය හෝ පොලොවෙන් උනන ජලයයි. එමෙන්ම ජලයේ පිරිසිදුහාවය ඉවත් කරන කිසියම් බාහිර වස්තුවක් හේතුවෙන් එහි සහජ වර්ණය සුවය හා ගන්ධය යන ගුණාංග තුනෙන් එකකින් හෝ වෙනස් තොවු තත්ත්වයේ පවතින ජලයයි.

වුඩැ පිළිබඳ මම ඉගෙන ගනිමි.

අදියර 1: ‘නියෝගත්’ හෙවත් වේතනාව, එහි නියමිත ස්ථානය භද්‍යවතයි. වේතනාව යනුවෙන් අභ්‍යන්තර කරනුයේ: කරන ලද තැමදුම් ක්‍රියාවලිය උත්තරීතර අල්ලාහ් වෙත සම්පූර්ණ සඳහා සිදු කරන බවට භද්‍යවතෙහි ස්ථාවරත්වය ගොඩ නැගීමයි.

අදියර 2: දෙපත් ලේඛීම.

අදියර 3: කට සේදීම.

කට සේදීම යනු: කට තුළට ජලය යවා එය කළත්වා පසු ව පිටතට බැහැර කිරීමයි.

අදියර 4: නාසය පිරිසිදු කිරීම.

නාසය පිරිසිදු කිරීම යනු: නාසයේ අග දක්වා තුළ තුළ මගින් ජලය ඇදැගෙන පිරිසිදු කිරීමයි. පසුව අල්-ඉස්තින්සාර කිරීම: එනම් තුළ මගින් නාසය තුළ ඇති සෙම හා රෝඩු බැහැර කිරීමයි.

අදියර 5: මුහුණ සේදීම.

මුහුණේ සීමාව:

මුහුණ: මුහුණ සේදීමට අදාළ ස්ථාන.

එහි සීමාව පළලින් - කණ සිට අනෙක් කණ දක්වා.

එහි සීමාව දිගින් - සුපුරුදු පරිදි හිස කෙසේ වැවෙන ස්ථානයේ සිට නිකටේ අවසානය දක්වා අතර සීමාවය.

මුහුණ සේදීමේදී එහි ඇති සියලුම සැහැල්ල රෝම ආවරණය කළ යුතු වේ. හනුව හා කන්මුල් රෝම ද එසේය.

කන්මුල යනු: හනුව හා කන්පෙන්ත අතර වූ පුදේශයයි.

හනුව යනු: හිස අභ්‍යන්තරයට පිවිසෙන කන් සිදුරට සමාන්තරව පිහිටන නෙරා ගිය අස්ථී මත ඇති රෝම වේ. එයින් කන් කුක්ෂ්ය දක්වා බැසි තිබේ.

එමෙන්ම මුහුණ සේදීමේදී සණ රවුල මතුපිට හා ඉන් එල්ලෙමින් පවතින දැ සමග මුළුමණින්ම ආවරණය වන ආකාරයෙන් සේදිය යුතුයි.

අදියර 6: දෙඛන ඇගිලි තුවු සිට ආරම්භ කර වැළමිට දක්වා සේදීම. අත් සේදීමේ දී අනිවාරයය කොටස තුළට වැළමිට ද ඇතුළත් වේ.

අදියර 7: හිස සම්පූර්ණයෙන්ම දෙකන් සමග එක්වරක් තෙන් අතින් පිරිමැදීම.

තම හිස ඉදිරියෙන් පටන් ගෙන එය ඔහුගේ පසුගෙල දක්වා ගෙන ගොස් පසුව තැවත ගෙන ඒමය. ඔහුගේ දෙකන් තුළ ඔහු ඔහුගේ දබරගිලි දෙක ඇතුළු කරයි. ඔහුගේ මහපට ඇගිලි දෙක ඔහුගේ කන් දෙක මතුපිට තබා එමගින් කන මතු පිට ද ඇතුළත ද පිරිමදියි.

අදියර 8: දෙපා ඇගිලි තුඩුවලින් අරඹා වළුලු කර දක්වා දෙපා සේදීම. දෙපා සේදීමේදී අනිවාරයය කොටස තුළට වළුලු කරවල් දෙකද ඇතුළත් වේ.

වළුලු කර යනු: පහළ කෙන්ඩයේ නෙරා පවතින අස්ථි දෙක.

මෙම කරුණු තුළින් වුවැ අවලංග වී යයි.

◊ 1- මල මූත්‍රාව, වාතය, ගුතාණු, මැලියම් වැනි දී ගුද හා ලිංග මාරුග දෙකින් පිටවීම.

◊ 2- ගැහුරු නින්ද, ක්ලාන්තය, මත්බව හා උන්මාදය යනාදියෙන් සිහි විකල්වීම.

◊ 3- සංසරෝගය, ඔසප් හාවය හා දරු ප්‍රසුතියෙන් පසු රුධිර වහනය වැනි ස්නානය අනිවාරයය කරන සියලුම කරුණු.

වැසිකිලි කැසිකිලි අවශ්‍යතා සපුරා ගත් පසු එය පිරිසිදු ජලයෙන් හෝ අපද්‍රව්‍ය ඉවත් කරන සුළු ගල් කැට, වැසිකිලි කොළ, රෙදි කඩ හා වෙනත් යම් වස්තුවකින් අපද්‍රව්‍ය ඉවත්

කිරීම. එසේ පිරිසිදු කරන විට පිරිමැදීම වාර තුනකින් හෝ රට වැඩිවාර ගණනකින් හා අනුමත පිරිසිදු වස්තුවකින් විය යුතු වේ.

මෙසේ සපත්තු (හෝ එයට සමාන ආවරණක පැලදුම්) මත පිරිමැදීම.

සපත්තු හා මෙසේ පැලදු සිටින තත්ත්වයේ පැතැමි කොන්දේසි මත දෙපා සේදීමේ අවශ්‍යතාවෙන් තොරව ඒ දෙක මත පිරිමැදීමට භැකිය.

◊ 1- සුළු කිලිට්ටෙන් හා මහා කිලිට්ටෙන් පූරණ පිරිසිදුවීමෙන් පසු ඒ දෙක පැලදු තිබිය යුතුය. එහි දීපාද සෝදනු ලැබේ.

◊ 2- ඒ දෙක කිලිට් භාවයෙන් තොරව පිරිසිදු ලෙස තිබිය යුතුය.

◊ 3- එසේ පිරිමැදීම ඒ සඳහා නියම කරන ලද කාලය තුළ විය යුතුය.

◊ 4- ඒ දෙක අනුමත ආකාරයෙන් ලබා තිබිය යුතු අතර සොරකම් කිරීම පැහැර ගැනීම වැනි අයුතු ලෙස ලබා තොගන් දෙකක් විය යුතුය.

‘අල් කුර්ගාන්’ හෙවත් සපත්තු දෙක යනු: සිනිදු සමකින් හෝ එවැනි වෙනත් යම් දෙයකින් නිම කළ පාදයේ පළදින දැය. එය දෙපා ආවරණය වන සේ පළදින සපත්තු මෙනි.

‘අල් ජච්චරබාන්’ හෙවත් මේස් දෙක යනු: රෙදී කඩකින් හෝ එවැනි වෙනත් දෙයකින් නිම කළ පාද දෙකෙහි මිනිසා පලිදින දැය. එය මේස් සපන්තු යැයි හැඳින්වේ.

කුණ මත පිරිමැදිම ආගමානුගත කිරීමට හේතුව.

මේස් සපන්තු මත පිරිමැදිමෙන් අපේක්ෂා කෙරෙන අනිමතාරථය වනුයේ: සපන්තු හෝ මේස් ගලවා පාද සේදීමට අපහසු මූස්ලිම්වරුනට සහනයක් හා පහසු කිරීමක් වීමය. විශේෂයෙන්ම දැඩි ශිත හා උෂ්ණ කාලවලදී මෙන්ම ගමනකදී සහනයක් වනු ඇත.

පිරිමැදිමේ කාලය

◊ පදිංචිකරුවා: දහවලක් හා රාත්‍රියක් (පැය 24ක්)

◊ මගියා: දහවල් තුනක් හා රාත්‍රි තුනක් (පැය 72ක්)

පිරිමැදිමේ කාල ගණනය ආරම්භ වනුයේ කිල්ලට හසුවීමෙන් පසු සපන්තු දෙක හෝ මේස් දෙක මත පළමු වර මස්හ් කිරීමෙනි.

මේස් හා සපන්තු මත මස්හ් කිරීමේ ක්‍රමය.

◊ 1- අත් දෙක තෙමා ගැනීම.

◊ 2- පාදය මතුපිට පිරිමදිමින් අත ගෙනයැම. (අැගිලි තුවු සිට කෙන්චය ආරම්භය දක්වා)

◊ 3- දකුණු පාදය දකුණු අතින්ද වම් පාදය වම් අතින්ද පිරිමදිනු ලැබේ.

පිරිමැදීම අවලංගු වන කරුණු.

- ◊ 1- ස්නානය අනිවාරයය කරන දැ.
- ◊ 2- මස්හේ කිරීමේ කාලය අවසන් වීම.

ස්නානය කිරීම

පිරිමියා හෝ කාන්තාව හෝ වේචා සංසරගයේ නිරත වූ විට හෝ ඒ දෙදෙනාගෙන් කෙනෙකුට නින්දේදී හෝ අවදිව සිටියදී හෝ ධාතු පිටවුණු විට ඔහු හෝ ඇය සලාතය ඉටු කිරීමට හෝ පිරිසිදු වීම අනිවාරයය වන කටයුත්තක නිරත වීමට හැකිවන පරිදි ස්නානය කර ගැනීම අනිවාරයය වේ. එමෙන්ම ඔස්ථි කාන්තාවක් හෝ දරු ජේරසිනියෙන් පසු රුධිරය වහනය වන කාන්තාවන් හෝ පිරිසිදු වූ විට සලාතය ඉටු කිරීමට හෝ පිරිසිදු වීම අනිවාරයය වන කටයුත්තක නිරත වීමට පෙර ස්නානය කර ගැනීම අනිවාරය වේ.

ස්නානය කිරීමේ ක්‍රමය පහත සඳහන් පරිදිය:

මූස්ලිම්වරයා තම මූලු ගේරීරයම කවර හෝ ක්‍රමයකට ජලය භාවිත කරමින් ආවරණය කරයි. ඒ අතරින් කට පිරිසිදු කිරීම නාසය පිරිසිදු කිරීම ද ඇතුළත් වේ. තම ගේරීරය ජලයෙන් ආවරණය කළ විට මහා කිලිටිට ඔහුගෙන් ඉවත් වී ඔහුගේ පිරිසිදු වීම සම්පූර්ණ වන්නේය.

මහ කිලිටි තත්ත්වයේ සිටින්නෙකු ස්නානය කර ගන්නා තුරු සිදු නොකළ යුතු කරුණු පහත පරිදිය:

- ◊ 01. සලාතය.
- ◊ 02. කෘෂික්ව වටා තවාග් කිරීම (වට වන්දනාව).
- ◊ 03. මස්තේදයේ රදි සිටීම. එසේ රදි නොසිට ඒ හරහා ගමන් කිරීම ඔහුට අනුමතිය ඇත.
- ◊ 04. අල් කුර්ඩානය ස්පර්ශ කිරීම.
- ◊ 05. අල් කුර්ඩාන් පාරායනය.

තයම්මුම හෙවත් පිරිසිදු පස් භාවිතයෙන් පිරිසිදු වීම

මූස්ලිම්වරයාට පිරිසිදු වීම සඳහා ජලය නොලැබුණු විටෙක හෝ යම් රෝගී භාවයක් වැනි හේතුවකින් ජලය භාවිත කිරීමට නොහැකි වූ විටෙක හෝ සලාතයේ වේලාව මග හැරෙනු ඇතැයි බිය වූ විටෙක ඔහු තයම්මුම කර ගනී.

එහි ක්‍රමය වනුයේ තම දෙඅත් එක්වරක් පස් මත තබා, පසුව ඒ දෙකින් තම මූහුණ භා තම අත් දෙක පිරිමැදීමයි. භාවිත කරන එම පස් පිරිසිදු පස් වීම කොන්දේසියක් බවට පැනවේ.

මෙම කරුණ හේතුවෙන් තයම්මුම අවලංගු වෙයි.

- ◊ 1- වූඩ් අවලංගු වන දැ තයම්මුම ද අවලංගු කරයි.
- ◊ 2- කවර නැමුදුමක් වෙනුවෙන් තයම්මුම ඉටු කමේ ද එවැනි නැමුදුම ආරම්භ කිරීමට පෙර ජලය ලැබුණු විටෙක.

මම සලාතය උගෙනිමි....

දහවලේ හා රාත්‍රියේ සලාත් වාර පහක් අල්ලාහ් මුස්ලිම්වරයා මත අනිවාරයය කර ඇත. එනම්: ගජ්ර, ලුහර, අසර, මග්රේබි, ඉඩා.

සලාතය සඳහා මම සූදානම් වෙමි.

සලාතයේ වෙළාව පැමිණි විට මුස්ලිම්වරයා සූළ හා මහා කිලිටි තත්ත්වයන්හි පසුවන විට එම කිලිටවලින් මුස්ලිම්වරයා පිරිසිදු වෙයි.

◊ අල් හදසුල් අක්බර නොහොත් මහා කිලිට යනු: මුස්ලිම්වරයාට ස්නානය අනිවාරයය කරන්නකි.

◊ අල් හදසුල් අස්ගර නොහොත් සූළ කිලිට යනු: මුස්ලිම්වරයාට වූල අනිවාරයය කරන්නකි.

පිරිසිදු ඇශ්‍රමින් සැරසී අපවිතු වලින් පිරිසිදු වූ ස්ථානයක තම රහස්‍ය ආවරණය කරමින් සලාතය ඉටු කරයි.

මුස්ලිම්වරයා සලාතය වෙළාවේ සූදුසූ ඇශ්‍රමක් ඇද තම ගේරය ආවරණය කර ගනී. පිරිමියෙකු සලාතයේදී පෙකණිය හා දැනහිස දක්වා අතර වූ කොටසින් කිසිවක් හෝ නිරාවරණය කිරීම සූදුසූ වන්නේ නැත. සලාතයේදී කාන්තාවක් තම මුහුණ හා අත් දෙක හැර ඇගේ මූල ගේරයම ආවරණය කිරීම අනිවාරයය වෙයි.

සලාතයට ආවේනික ප්‍රකාශ හැර වෙනත් කිසිවක් මුස්ලිම්වරයා එහිදී කතා නොකරනු ඇත. ඔහු ඉමාම් හෙවත් සලාතය මෙහෙයවන්නාට සවන් දෙයි. ඔහුගේ සලාතයේදී ඔහු හැරී නොබලයි. සලාතයට ආදාළ ජ්‍රේකාං මතක තබා ගත නොහැකි වූයේ නම් එවිට සැබැලින්ම ඔහු සලාතය අවසන් වන තුරු අල්ලාහ්ව මෙනෙහි කරමින් තස්වීහි පවසයි. සලාතය හා එහි කිව යුතු පාය හැදැරීමට යුහුපූඩ් වීම අවශ්‍ය වන්නේය.

මම සලාතය උගෙනිම...

පියවර 1: මා ඉටු කිරීමට අපේක්ෂා කරන අනිවාර්යය සලාතය අදිවන් කර ගැනීම. එහි ස්ථානය භදුවතයි.

මා වුඩු ගත් පසු කිබිලා දිඟාවට මුහුණුලා සිට ගැනීමට හැකියාව ඇත්තේකු නම් එසේ සිට ගනිමින් සලාතය ඉටු කරමි.

පියවර 2: උරහිස් දෙකට සමාන්තරවය අන් දෙක ඔසවා සලාතයට ජ්‍රේවෙශ වීම අදිරින් කර ගනිමින් ‘අල්ලාහු අක්බර්’ යැයි පවසමි.

පියවර 3: සඳහන්ව ඇති පරිදි ‘දුආ අල්-ඉස්තිග්තාහ්’ පවසම්. ඒ අතරින් ජ්‍රේකාංයක් වනුයේ: සුබහානකල්ලාහුම්ම වනිහමිදික වතබාරකස්මුක වතආලා ජද්දුක වලා ඉලාහ ගයිරුක. තේරුම: යා අල්ලාහ්! ඔබේ ප්‍රශ්නයාවන් ඔබ පිටිතුරුය. ඔබේ නාමය සමඟ්ධිතය. ඔබේ කිරතිය උත්තරීතරය. ඔබ හැර වෙනත් දෙවිදෙකු නොමැත.

පියවර 4: පලවා හරින ලද සෙසිතාන්ගේ නපුරෙන් ආරක්ෂාව අල්ලාහ්ගෙන් පතමින් මෙසේ කියම්. ‘අඋයු බිල්ලාහි මින්න් සෙසිතානිර රැඹීම්’ පලවා හරින ලද සෙසිතාන්ගේ ආරක්ෂාව අල්ලාහ්ගෙන් පතමි.

පියවර 5: සැම රකෘතයකම ‘ගාතිහා’ පරිවිශේෂ්දය කියවම්. එනම් ‘බිස්මිල්ලාහිර රහ්මානිර රහීම්’ (1) - මහා කාරුණික පරම දායාබර අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන්- ‘අල්හමිදු ලිල්ලාහි රබනිල් ආලමින්’ (2) - ලෝටුසියන්ගේ පරමාධිපති වූ අල්ලාහ්ටම සියලු ප්‍රශ්නයා හිමිය- ‘අර රහ්මානිර රහීම්’ (3) - ඔහු මහා කාරුණික පරම දායාබරයාණන්ය.- ‘මාලික යවිමිද් දින්’ (4) - විනිශ්චය දිනයේ අධිපතිය.- ‘ඉයේයාක න්‍යු වඉයේයාක නස්තර්න්’ (5) - අපි මෙවම නමදිමු. ඔබෙන් පමණක් පිහිට පතමු.- ‘ඉහ්දිනස් සිරාතල් මුස්තකීම්’ (6) - අප සාපු මග යොමු කරනු මැතිව! ‘සිරාතල්ලදීන අන්තමත අලයිහිමි ගයිරල් මග්‍ලුවි අලයිහිමි වලල් ලාල්ලීන්’ (7) ඔබ ආගිරවාද කළ අයගේ මාරුගයයි. ඔබේ කේපයට හාජනය වුවන්ගේ හෝ මුලාවුවන්ගේ මාරුගය නොව.

‘ගාතිහා’ පරිවිශේෂ්දයෙන් පසු සැම සලාතයකම පළමු හා දෙවන රකඟාත් වාර වල පමණක් අල් කුරානානයේ පහසු පාය කිහිපයක් පාරායනය කරමි. එය අනිවාර්යය නොවන අතර එය ඉටු කිරීමෙන් මහගු කුසල් ඇත.

පියවර 6: ‘අල්ලාහු අක්බර’ යැයි පවසා පසු ව මාගේ පිට සමානතරව පිහිටන සේ ද මාගේ දැන් මාගේ දණහිස් දෙක මත ඇගිලි විහිඳුවා තබමින් ද රුකුල් කරමි. පසුව රුකුහි ‘සුබිහාන රබනියල් අලීම්’ යැයි පවසම්.

පියවර 7: ‘සමෘජ්‍ය ලීමන් හමිදා’ යැයි පවසම්න් මාගේ දැන් උරහිසට සමාන්තරව ඔසවා රුකුෂෑවෙහි සිට නැගිටෙමි. එසේ නැගිට මාගේ ගේරය සාපුව තබා ගත් විට මම ‘රඩ්බනා වලකල් හමිදා’ යැයි පවසමි.

පියවර 8: ‘අල්ලාහු අක්බර්’ යැයි පවසා අත් දෙක, දණහිස් දෙක, පාද දෙක, නළල හා නාසය යන අවයව මත සුජ්ද් කරමි. මාගේ සුජ්දහි මම ‘සුබ්හාන රඩ්බියල් අ:ලා’ යැයි පවසමි.

පියවර 9: ‘අල්ලාහු අක්බර්’ යැයි පවසා සුජ්ද් ඉරියවිවෙන් නැගිට මාගේ පිට සාපුව සමාන්තරව තබමින් දකුණු කකුල ඇත්ත තබා වම් පාදය මත වාචි වෙමින් ‘රඩ්බි ඉග්ගිරලි’ යැයි පවසමි.

පියවර 10: ‘අල්ලාහු අක්බර්’ යැයි පවසා පළමුවන සුජ්දය මෙන් නැවත වාරයක් මම සුජ්ද් කරමි.

පියවර 11: ‘අල්ලාහු අක්බර්’ යැයි පවසා සුජ්දයෙන් නැගිට නැවත සාපුව සිට ගන්නෙමි. පළමු රකඟාත් වාරයේ මා සිදු කළ දැම් සලාතයේ අනෙක් රකඟාත් වාරයේද ඉටු කරමි.

ලුහර්, අසර්, මග්රිබි හා ඉඹා සලාතයන්හි දෙවන රකඟාත් වාරයෙන් පසු පළමු ත්‍යෙහුද් කියවීම සඳහා වාචි වෙමි. එනම්: ‘අත්තහයෝතු ලිල්ලාහි වස්සලවාතු වත්තයෝධිබාතු අස්සලාමු අලයික අයෝහන් නබියෝ වර්හමත්ලාහි වබරකාතුහු අස්සලාමු අලයිනා වඛලා ඉබාදිල්ලාහිස් සාලිහින් අශ්හදු අත්ලාත්ලාහ ඉල්ල්ලාහු වඛ්හදු අන්න මුහම්මදන් අබුහු වරස්සුහු.’ තේරුම: සියලු ගුහාසිංසනයන් අල්ලාහ් සතුය.

එමෙන්ම සියලු ආක්ර්වාදයන් හා සියලු යහපත් දැ ද (මහු සතුය). අහෝ නබී තුමණි! ඔබට අල්ලාහේගේ දෙයාට හා මහුගේ අතිවෘද්ධිය නිමි වේවා! එමෙන්ම අප වෙත හා අල්ලාහේගේ දැහැමි ගැන්තන් වෙත ද නිමි වේවා! නැමුදුමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙවියෙකු නොමැති බවට මම සාක්ෂි දරමි. එමෙන්ම නියත වශයෙන්ම මූහම්මද (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණන් මහුගේ ගැන්තා හා මහුගේ ධරුම දුතයා බවට ද මම සාක්ෂි දරමි.

ඉන්පසුව තුන්වන රකඟාත් වාරය සඳහා නැගිට සිටිමි. සැම සලාතයකම අවසන් රකඟාත් වාරයෙන් පසු තැපහ්පුද් සඳහා වාචි වෙමි. එය නම්: “අත්තහය්යාතු ලිල්ලාහි වස්සලවාතු වත්තයේයිබාතු, අස්සලාමු අලයික අයෝහන් නබියු වරහ්මත්ලාහි වබරකාතුහු, අස්සලාමු අලයිනා වඛලා ඉඩ්ල්ලාහිස් සාලිහින්, අෂ්ඨදු අන් ලා ඉලාහ ඉල්ලල්ලාහු වඛ්‍යාජ්‍ය අන්න මූහම්මදන් අබිදුහු වරසුලුහු, අල්ලාහුමම සල්ලි අලා මූහම්මදින් වඛලා ආලි මූහම්මදින් කමා සල්ලයිත අලා ඉබිරාහිම වඛලා ආලි ඉබිරාහිම ඉන්නක හමිදුන් මඟිද්. අල්ලාහුමම බාරික් අලා මූහම්මදින් වඛලා ආලි මූහම්මදින් කමා බාරක්ත අලා ඉබිරාහිම වඛලා ආලි ඉබිරාහිම ඉන්නක හමිදුන් මඟිද්” තේරුම: සියලු පැඩුරු ආක්ර්වාද හා යහපත අල්ලාහ් සතුය. අහෝ නබීවරය, ඔබට ගාන්තිය නිමි වේවා! එමෙන්ම අල්ලාහේගේ කරුණාවත් සමාද්ධියන් නිමි වේවා. අප මතන් අල්ලාහේගේ දැහැමි ගැන්තන් හටත් නිමි වේවා! නැමුදුමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙවියෙකු නොමැති බව මම

සාක්ෂි දරමි. එමෙන්ම මූහම්මද් ඔහුගේ ගැන්තා හා ඔහුගේ දිතයකු බවද මම සාක්ෂි දරමි. අහෝ අල්ලාහ්, ඔබ ඉඩරාහිම හා ඉඩරාහිමගේ පවුලේ උදවියට ආයිරවාද කළාක් මෙන් මූහම්මද් හා මූහම්මද්ගේ පවුලේ උදවියට ආයිරවාද කරන්වා! සැබැවීන්ම ඔබ ප්‍රයාජාලාහිය. කිරීතිමත්ය. ඔබ ඉඩරාහිම හා ඉඩරාහිමගේ පවුලේ උදවියට සමෘද්ධිය ඇති කළාක් මෙන් මූහම්මද් හා මූහම්මද්ගේ පවුලේ උදවියට සමෘද්ධිය ඇති කරන්වා!”

පියවර 12: ඉන් පසු ව සලාතයෙන් බැහැර වීමේ අදිවනින් දකුණු දෙසට හැරී ‘අස්සලාමු අලයිකුම් වරහ්මතුල්ලාහ්’ යැයි සලාම් පවසම්. පසුව වම් දෙසට ද හැරී ‘අස්සලාමු අලයිකුම් වරහ්මමතුල්ලාහි’ යැයි නැවත සලාම් පවසම්. මේ සමග සලාතය ඉටු කර හමාර කරමි.

මුස්ලිම් කාන්තාවකගේ හිජාබ් වස්තුය

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇතා: “නබිතුමාණෙනි, ඔබ ඔබගේ හාර්යාවන්ට ද ඔබගේ ද්විරුන්ට ද විශ්වාසවන්ත කාන්තාවන්ට ද තමන්ගේ හිස් ආවරණය කරන සළුව පහත් කරගන්නා ලෙස පවසනු. ඔවුන් (ශිලාචාර කාන්තාවන් යැයි) හැඳුනා ගනු ලැබ, කිසිදු හිංසාවකට ලක් නොවී සිටීමට එය ඉතා පහසු (ක්‍රියාමාර්ගයක්) වේ. අල්ලාහ් අති ක්ෂේමායිලී හා මහා කාරුණික වේ.” (අල් අහ්සාබ්: 59)

කාන්තාව හිජාබ් පැළදීමත් ඇයගේ රහස්‍ය පෙදෙස් ආවරණය කිරීමත් පිටස්තර පිරිමින්ගේ නෙතට නොගැවෙන පරිදි ඇයගේ මූල්‍ය ගැරිරයම දේශීය ඇදුමින් සැරසීමත් අල්ලාහ්

අනිවාර්යය කර ඇත. තම සැමියා හා ලේ යුතින් ඉදිරියේ මස ඇය ඇගේ හිජාබය ගැලවීම ඇයට සූදුසු වන්නේ නැත. ලේ යුතින් යනු කාන්තාවකට ඔවුන් සමග කිසිවිටෙක විවාහ වීමට සූදුසු නොවන උදිවියයි. ඔවුන් නම්:පියා පියා හා ඉන් ඉහළට, පුතා පුතාගේ පුතා හා ඉන් පහළට, මාමාවරන්, මහජ්පා හා බාජ්පාවරුන්, සහෙස්දරයා, සහෙස්දරයාගේ පුතා, සහෙස්දරයාගේ පුතා, මවගේ සැමියා, සැමියාගේ පියා හා ඉන් ඉහළට, සැමියාගේ පුතා හා ඉන් පහළට, කිරී බීමෙන් එක්වන සහෙස්දරයා, කිරිදුන් මවගේ සැමියා, පෙළපතින් තහනම් වන දැකිරී හදාවඩා ගැනීමෙන් ද තහනම් වෙකි.

මුස්ලිම් කාන්තාව ඇගේ ඇදුම් පැළදුම්වල දී නිරණායක කිහිපයක් සැලකිල්ලට ගනි.

- ◊ පළමුව: ගේරය සම්පූර්ණයෙන්ම ආචාරණය වීම.
- ◊ දෙවැන්න: කාන්තාව ඇද පැළද ගන්නා දැ අලංකාරය ඉස්මතු කරන්නක් නොවිය යුතුයි.
- ◊ තුන්වැන්න: ඇගේ ගේරය හෙළි කරන විනිවිද පෙනෙන්නක් නොවිය යුතුයි.
- ◊ සිවැන්න: ඇගේ ගේර කොටස් විස්තර කරන තරමට හිර තැනි සැහැල්ලු ඇදුමක් විය යුතුයි.
- ◊ පස්වැන්න: සුවද විළවුන් ගල්වා නොතිබිය යුතුයි.
- ◊ සයවැන්න: පිරිමියාගේ ඇදුමට සමාන නොවිය යුතුයි.
- ◊ සත්වැන්න: මුස්ලිම් නොවන කාන්තාවන් ඔවුන්ගේ

උත්සව වලදී හා නැමුදුම්වලදී අදින පළදින ඇදුමට සමාන නොවිය යුතුයි.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇතු: “නියත වගයෙන්ම දේව විශ්වාසවන්තයෝ වනාහි අල්ලාහ් පිළිබඳ මෙහෙහි කරනු ලැබූ විට ඔවුන්ගේ හදවත් තිගැස්සින. තවද ඔවුන් වෙත ඔහුගේ වදන් පාරායනය කරනු ලැබූ විට එය ඔවුනට විශ්වාසය වර්ධනය කළේය. තවද ඔවුන්ගේ පරමාධිපති වෙත ඔවුහු (සියල්ල) හාර කරති.” (අල් අන්ගාල්: 2)

දේව විශ්වාසියාගේ ගුණාග සමහරක්.

- ◊ කතාවෙහි සත්‍ය වාදියෙකි. බොරු නොකයයි.
- ◊ ගිවිසුම හා පොරොන්දුව ඉටු කරයි.
- ◊ තර්කයෙහි සීමාව ඉක්මවා කටයුතු නොකරයි.
- ◊ වගකීම් ඉටු කරයි.
- ◊ තමන් ප්‍රිය කරන දේ තම සහෝදර මූස්ලිම්වරයාට ද හිමි විය යුතු යැයි ප්‍රිය කරයි.
- ◊ ත්‍යාගයීලිය.
- ◊ මිනිසුන් වෙත යහපත් අයුරින් කටයුතු කරයි.
- ◊ යුති සම්බන්ධතා රකියි.
- ◊ අල්ලාහ්ගේ නියමය පිළිගෙන ප්‍රිතිමත් අවස්ථාවේ දී ඔහුට කංතයූ වී දුෂ්කර අවස්ථාවේ ඉවසීමෙන් කටයුතු කරයි.
- ◊ ලැංජ්ජාවෙන් සංලක්ෂිත වෙයි.

- ◊ මැවීම්වලට කරුණාව දක්වයි.
- ◊ ඔහුගේ හදවත තොරාදයෙන් නිරෝගීය. ඔහුගේ අවයව අනෙක් අයට සතුරුකම් කිරීමෙන් නිරෝගීය.
- ◊ මිනිසුනට සමාව දෙයි.
- ◊ පොලිය අනුහව නොකරන අතරම ඒ සමග බැඳුණු ගනුදෙනු නොකරයි.
- ◊ කාම අපවාරයේ නොයෙදියි.
- ◊ මත්පැන් පානය නොකරයි.
- ◊ තම අසල්වැසියන් සමග සුහදුකීලිව කටයුතු කරයි.
- ◊ අපරාධ නොකරයි. වංචා නොකරයි.
- ◊ සොරකම් නොකරයි. කුටකම් නොකරයි.
- ◊ තම දෙම්විපියන් මුස්ලිම නොවුවද ඔවුනට උවතැන් කරයි. යහපත් කටයුතුවලදී ඔවුනට අවනත වෙයි.
- ◊ තම දරුවන් විශිෂ්ටය අයුරින් හඳාවචා ගනියි. ආගමික වගකීම් ඉටු කරන මෙන් ඔවුනට නියෝග කරයි. ඉතා පහත් භා තහනම දැයින් ඔහු ඔවුන් වළක්වාලයි.
- ◊ මුස්ලිම නොවන අයට ආවේනික වූ විශේෂිත වූ ඔවුන්ගේ ආගමික ලක්ෂණ හෝ සිරින් විරිත් ඔහු අනුකරණය නොකරයි.

මාගේ සතුට මාගේ ඉස්ලාම් දහමයි.

ලත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත්: “පුරුෂයින්ගෙන් සහ ස්ත්‍රීන්ගෙන් කළෙරකු හෝ වේවා ඔහු විශ්වාස කරන්නෙකු ලෙස යහපත් ක්‍රියා කරන්නේද අපි (මෙලොට) හොඳ ජ්‍යෙෂ්ඨයක් ගත කිරීමට ඔහුට ජ්‍යෙය ලබා දෙන්නෙමු. තවද ඔවුන් කරමින් සිටි විශිෂ්ටය දැ අනුව අපි (එලොටෙහි) ඔවුන්ට යහපත් විපාක නියත වශයෙන්ම පිරිනමන්නෙමු.” (අන් නඩල්: 97)

මූස්ලිම්වරයාගේ හදවත තුළට පිවිසෙන සතුට ප්‍රිතිය හා සොම්නස අතරින් මහගුකරුණක් වනුයේ ජ්‍යෙවත්වසිරින්නාන්ගේ හෝ මිය ගිය ඇත්තන්ගේ හෝ පිළිමවල හෝ මැදිහත් වීමකින් තොරව සාපුරුව තම පරමාධිපති සමග සම්බන්ධතා පැවැත්වීමය. උත්තරීතර අල්ලාහ් ඔහුගේ ගුද්ධ වූ අල් කුරුආනයේ සැබැවීන්ම තමන් කවදුත් තම ගැන්තන්ට සම්පයෙන් සිටින බවත් ඔවුන්ගේ ප්‍රාර්ථනාවන්ට ඇහුන්කන් දි පිළිතුරු දෙන බවත් අවධාරණය කරයි. අල්ලාහ් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: “තවද මාගේ ගැන්තන් මා ගැන නුණෙන් විමසු විට සැබැවීන්ම මම සම්පතය. කැදුවන්නාගේ කැදුවුමට මම පිළිතුරු දෙමි. එබැවින් ඔවුන් යහමග ලබන්නට හැකි වනු පිණුස ඔවුන් මාගේ පිළිතුර අපේක්ෂා කරන්වා ! මා විශ්වාස කරන්වා !” (අල් බකරා: 186)

සුවිශ්චිතයාණන් ඔහුගෙන් ප්‍රාර්ථනා කරන මෙන් අපට නියෝග කර ඇත. මූස්ලිම්වරයා තම පරමාධිපතිට සම්ප වන නැමුදුම් අතර ඉතා වැදගත් කරුණක් බවට ඔහු මෙය පත් කර ඇත. කිරීමින් අල්ලාහ් මෙසේ ජ්‍යෙරකාශ කරයි. “ ‘ඔබ මගෙන්

පතන්න. මම ඔබට පිළිතුරු දෙම්’ යැයි ඔබේ පරමාධිපති පැවසීය.”(ගාරිරු:60) දැහැමි මුස්ලිම්වරයා නිතර අල්ලාහ්ගේ අවශ්‍යතාවයෙන් පෙළෙසි. ඔහු ඉදිරියේ නිතර ප්‍රාර්ථනා කරයි. දැහැමි නැමුදුම් තුළින් ඔහුට සම්ප වෙයි.

මහත් හේතුවක් උදෙසා අල්ලාහ් අප මෙම විශ්වයේ බිජි කළේය. නිකරුණෙක් ඔහු අප මවා නැත. එය ඔහුට කිසිදු හටුල් කරුවෙකු හටුල් තොකර ඔහුට පමණක් නැමුදුම් කිරීමය. අපගේ පුද්ගලික මෙන්ම පොදු ජීවිතයේ සියලුම කරුණු හැඩිගස්වන සියල්ල ආවරණය කරගත් දේව දහමක් ඔහු අපහට ආගමානුගත කර ඇත. මෙම සාධාරණීය පිළිවෙත තුළින් ජීවිතයේ අවශ්‍යතාවන් ආරක්ෂා කළේය. එනම්: අපගේ දහම ජීවිත, මානා ය, බුද්ධිය මෙන්ම අපගේ ධනයයි. ආගමික නියෝග අනුගමනය කරමින්හා තහනම් කළ දැයින් වැළකෙමින් කවුරුන් ජ්වත් වන්නේ ද සැබැවින්ම ඔහු මෙම අවශ්‍යතාවන් ආරක්ෂා කර ගත්තේය. කිසිදු සැකයකින් තොරව මහුගේ ජීවිතයේ ඉතා තැන්පත් ප්‍රිතිමත් ජීවිතයක් ගත කළේය.

මුස්ලිම්වරයු තම පරමාධිපති සමග ඇති බැඳීම ඉතා ගැහැරු අතර එය සාමය සහ මානසික සැනසීම, නිශ්චල බව, ආරක්ෂාව සහ සතුට පිළිබඳ හැඟීමක් සහ පරමාධිපති තමන් සමග සිටින බව ඔහු තමන් ආරක්ෂා කරන බව හා මහුගේ විශ්වාසීයාගේ හාරකාරත්වය ඔහු දරන බව හැඟීමක් ඇති කරන්නේය. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: “විශ්වාස කළවුන්ගේ හාරකු අල්ලාහ් ය. ඔහු ඔවුන් අන්ධකාරයන්ගෙන් ආලෝකය කරා බැහැර කරයි...”(අල් බකරා: 257)

“විශ්වාස කළවුන්ගේ හාරකරු අල්ලාහ් ය. ඔහු ඔවුන් අන්ධකාරයන්ගෙන් ආලෝකය කරා බැහැර කරයි...”(අල් බකරා: 257)

මෙම ගේෂ්‍ය සම්බන්ධතාවය විත්තවේගිය තත්ත්වයක් වන අතර එය මහාකාරුණිකයාණන්ට නැමුම් කිරීමේ රුචිය, ඔහුව මූණුගැසීමේ ආභාව ඇති කරයි. දේව විශ්වාසයේ මිහිරි බව දැනීමෙන් ඔහුගේ හදවත සතුටින් පිරි අහසට නැගෙයි.

එම මිහිරි බව, අවනතහාවයේ ක්රියාවන් සිදු කිරීමෙන් හා නරක දැයින් වැළකෙමින් රස විදින්නෙකුට මිස වෙනත් කිසිවකුටත් විස්තර කළ නොහැකිය. එහෙයින් නඩ මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමා මෙසේ පවසා සිටියහ: “අල්ලාහ් තම පරමාධිපති ලෙසත් ඉස්ලාමය තම දහම ලෙසත් මුහම්මද් තම දුත්තයාණන් ලෙසත් කවුරුන් පිළිගත්තේ ද ඔහු රමාන් නොහොත් විශ්වාසයේ සුවය වින්දේය.”

මව්, යම් පුද්ගලයෙක් තම මැටුම්කරුවා ඉදිරියේ තම ස්ථීර පැවැත්ම දැනෙනතවා නම්, ඔහුගේ අලංකාර නාම සහ ගුණාග තුළින් ඔහුව හඳුනන්නේ නම්, ඔහු බලා සිටිය යන හැඟීමෙන් යුතුව ඔහුට නමස්කාර කරන්නේ නම්, ඔහු අල්ලාහ්ට නැමුම් ඉට කිරීමෙහි අවංක නම් එමගින් සර්වබලධාරී අල්ලාහ් හැර වෙනත් කිසිවක් අපේක්ෂා නොකළේ නම්, ඔහු මෙලොව යහපත් හා ප්‍රිතිමත් ජීවිතයක් ගත කරන අතර මතුලොවෙහි ප්‍රතිඵල ද යහපත් වනු ඇති.

මෙලොව දේව විශ්වාසියාට කරදර සිදු වුව ද එහි උණුසුම ස්ථීර විශ්වාසයේ සිසිලෙන් ද උත්තරීතර අල්ලාහ්ගේ පෙර

නියමය පිළිගැනීමෙන් ද ඔහුට අත් වූ හොඳ නරක යන සියලු නියමයන්ට ඔහු ප්‍රශ්නයා කිරීම තුළින් ද ඒ ගැන පුර්ණ තෘප්තියට පත්වීමෙන් ද පහව යනු ඇත.

තම සතුට හා සන්සුන් භාවය වැඩි කර ගැනීම සඳහා මුස්ලිම්වරයා උනන්දු විය යුතු කරුණු අතර උත්තරීතර අල්ලාහ් ව නිතර නිතර සිහිපත් කිරීම හා අල් කුරානය අධිකව පාරායනය කිරීම ද ඇතුළත් වේ. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: “විශ්වාස කළවුන් වනාහි, මවුන්ගේ හදවත් අල්ලාහ් ව මෙනෙහි කිරීමෙන් සැනසුමට පත් වෙති. දැන ගනු! අල්ලාහ් ව මෙනෙහි කිරීමෙන් හදවත් සැනසුමට පත් වෙති.”(අර රංද්: 28)

අල්ලාහ්ව මෙනෙහි කිරීම හා අල් කුරානය පාරායනය කිරීම මුස්ලිම්වරයා වැඩි කරගත් කල්හි උත්තරීතර අල්ලාහ් සමග නිබෙන ඔහුගේ සම්බන්ධතාව වර්ධනය වනු ඇත. ඔහුගේ ආත්මය පිරිසිදු වනු ඇත. ඔහුගේ විශ්වාසය ගක්තිමත් වනු ඇත. එසේම, මුස්ලිම්වරයා පැහැදිලි සාධක පදනම් කර ගනිමින් සර්වබලධාරී දෙවියන්ට නැමුම් කිරීම සඳහා නිවැරදි මූලාශ්‍රවලින් තම ආගම ඉගෙන ගැනීමටත් උනන්දු විය යුතුය. නඩ (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමා මෙසේ ප්‍රකාශ කළහ.“දැනුම සේවීම සැම මුස්ලිම්වරයාහාම අනිවාරයය වේ.”මහු මැටු සර්වබලධාරී අල්ලාහ්ගේ ආයාවලට -ඒ පිළිබඳ ප්‍රයාව දැන සිටියත් නැතත්- ඔහුට අවනත වී යටත් විය යුතුය. ඔහු සර්වබලධාරී සිය උතුම් ග්‍රන්ථයේ මෙසේ සඳහන් කළේය.“අල්ලාහ් හා ඔහුගේ දූතයාණන් යම් කරුණක් තින්ද

කළ විට කිසිදු දේව විශ්වාසී පුරුෂයකුට හෝ කාන්තාවකට හෝ ඔවුන්ගේ කටයුතුවල (ඔවුන්ගේ) කැමැත්ත යෙදීම සුදුසු වන්නේ නැත. තවද කටයුතුව අල්ලාහ් හා ඔහුගේ දැනයාණන්ට පිටු පාන්නේද සැබැවීන්ම ඔහු පැහැදිලි මුළාවක මුලා වනු ඇත.” (අල් අභ්සාධි: 36)

“විශ්වාස කළවුන් වනාහි, ඔවුන්ගේ හදවත් අල්ලාහ් ව මෙහෙහි කිරීමෙන් සැනසුමට පත් වෙති. දැන ගනු! අල්ලාහ් ව මෙහෙහි කිරීමෙන් හදවත් සැනසුමට පත් වෙති.” (අර් රඳ්: 28)

අල්ලාහ්ව මෙහෙහි කිරීම හා අල් කුරානය පාරායනය කිරීම මූස්ලිම්වරයා වැඩි කරගත් කළේහි උත්තරිතර අල්ලාහ් සමග තිබෙන ඔහුගේ සම්බන්ධතාව වර්ධනය වනු ඇත. ඔහුගේ ආත්මය පිරිසිදු වනු ඇත. ඔහුගේ විශ්වාසය ගක්තිමත් වනු ඇත.

එසේම, මූස්ලිම්වරයා පැහැදිලි සාධක පදනම් කර ගනිමින් සර්වබලධාරී දෙවියන්ට නැමුදුම් කිරීම සඳහා නිවැරදි මූලාගුවලින් තම ආගම ඉගෙන ගැනීමටත් උනන්ද විය යුතුය. නඩී (සඳ්ලඳ්ලාහු අලයිති වසල්ලම්) තුමා මෙසේ ප්‍රකාශ කළහ.

“දැනුම සෙවීම සැම මූස්ලිම්වරයාකුහටම අනිවාර්යය වේ.”

මහු මැඩ් සර්වබලධාරී අල්ලාහ්ගේ ආයාවලට -ඒ පිළිබඳ ප්‍රයාව දැන සිටියත් නැතන්- ඔහුට අවනත වී යටත් විය යුතුය. ඔහු සර්වබලධාරී සිය උතුම් ග්‍රන්ථයේ මෙසේ සඳහන් කළේය.

“අල්ලාහ් හා ඔහුගේ දැනයාණන් යම් කරුණක් තීන්ද කළ විට කිසිදු දේව විශ්වාසී පුරුෂයකුට හෝ කාන්තාවකට හෝ

මුවන්ගේ කටයුතුවල (මුවන්ගේ) කැමැත්ත යෙදීම සූදුසු වන්නේ නැත. තවද කවරෙකු අල්ලාහ් හා මහුගේ දිතයාණන්ට පිටු පාන්නේද සැබැවින්ම ඔහු පැහැදිලි මුළාවක මුළා වනු ඇත.” (අල් අහ්සාබ්: 36)

අපගේ නැවි මුහම්මද් තුමාණන් හා එතුමාගේ පවුලේ උද්විය මෙන්ම හිතමිතුරන්ට අල්ලාහ් ආයිරවාද කරන්වා.

නිමි.....

පටුන

පෙරවදන	4
මාගේ පරමාධිපති අල්ලාහ් වේ.	7
නඩුමුහම්මද් තුමාණෝ (එතුමා කෙරෙහි අල්ලාහ්ගේ ගාන්තිය හා සමාඛානය උදාවේවා)	10
ශුද්ධ වූ අල් කුරුභානය මාගේ පරමාධිපතිගේ ව්‍යවහාරය.	11
ඉස්ලාමයේ මූලිකාංගයන් පිළිබඳ මා දැන ගැනීමට කැමති.	12
‘රමාන’ හෙවත් විශ්වාසයේ මූලිකාංගයන් පිළිබඳ ඔබ දන්නවාද?	16
වුඩ් පිළිබඳ මම ඉගෙන ගනීමි.	25
මෙස් සපන්තු (හෝ එයට සමාන ආවරණීක පැලදුම්) මත පිරිමැදීම.	29
ස්නානය කිරීම	31
තයම්මුම් හෙවත් පිරිසිදු පස් හාවිතයෙන් පිරිසිදු වීම	32
මම සලාතය උගනීමි.	33
මූස්ලිම් කාන්තාවකගේ හිජාබ් වස්තුය	38
මාගේ සතුට මාගේ ඉස්ලාම් දහමයි.	42